

Chương 71: Hồ xuống đồng bằng bị chó khinh

Lập tức, Lâm Yên nhìn về phía cậu cả Hạ Hùng, mày hơi hơi nhăn lại. Còn muốn nói gì, một ông già đầu bạc, mang kính viễn thị, cùng cậu hai Hạ Lương từ trong phòng đi ra.

“Ba.” Hạ Mộ Vân nhìn về phía ông già, mở miệng gọi.

Nghe tiếng, ông già nhìn tới Hạ Mộ Vân gật gật đầu.

Ngay sau đó, ông già ngồi ở bên bàn ăn, nhìn lướt qua mọi người: “Đều ngồi xuống ăn cơm đi, vừa lúc ba có chút chuyện muốn nói.”

Lập tức, đám người Lâm Yên sôi nổi ngồi vào bàn.

“Ba, chuyện đội xe, không có đường kéo dài sao.” Cậu cả Hạ Hùng hỏi.

Ông già tự rót ly rượu, vẫn chưa mở miệng nói chuyện, ngược lại cậu hai Hạ Lương ở một bên mở miệng nói: “Nửa tháng sau, chúng ta phải thi đấu cùng đội xe của Thang già, nếu thua, đội xe của chúng ta liên phải giải tán, không ai sẽ tiếp tục đầu tư cho một đội xe thứ nhất đếm ngược.”

“Thang già..... Ba, lúc trước hã không phải là trợ thủ đắc lực của ba sao, nếu không ba gọi điện thoại thương lượng cùng hã một chút.....” Hạ Hùng mở miệng nói.

“Anh cả, thôi bỏ đi, tên súc sinh Thang già mấy năm nay gân đây vẫn luôn đều muốn phá đồ đội xe chúng ta, có mấy lần chúng ta đều bị Thang già đưa ra đường đua, tìm hấn nói?” Hạ Lương cười lạnh: “Trừ khi chúng ta có thể thắng đội xe của Thang già.”

“Đội xe của Thang già cũng không phải ăn chay, hấn đào tạo không ít tay đua xe tốt, cho dù không có tay đua xe, thiết bị của chúng ta cũng không có cách nào so với đội xe của Thang già” Hạ Hùng như suy tư gì nói.

Đang nói, tiếng gõ cửa vang lên.

Hạ Nhạc Phong đứng dậy đi mở cửa.

“Chú Thang?”

Ở chỗ cửa, một người đàn ông trung niên đeo túi da màu đen, chải tóc vuốt ngược, mặt chắt đây nụ cười đi đến: “Ông bác, tôi tới thăm bác!”

“Thang Chấn Anh, hôm nay là bữa tiệc gia đình Hạ mỗ, tôi nhớ rõ không có mời cậu.” Ông già nhìn về phía người đàn ông trung niên, mặt không lộ vẻ gì mở miệng.

“Ông bác, xem bác nói kìa, hôm nay tôi tới đây, lại không phải ăn cơm ké của bác, cho dù thế nào, tôi cũng được bác đào tạo ra, hôm nay tôi tới đây là để báo ơn!” Người đàn ông trung niên cười nói.

“Có ý gì.” Ông già hỏi.

“Ha hả, ông bác, tình hình đội xe của bác như thế nào, bản thân bác cũng nên biết, trận kế tiếp là vòng đấu loại các người, vừa lúc đối thủ là đội xe của tôi, bác cũng biết, bên bác phân thắng là số không, dù sao là phải bị giải tán, không bằng bán cho tôi, ít nhất còn có thể bỏ vào túi vài đồng, bác nói đi.” Người đàn ông trung niên cười nói.

“Nói xong rồi?” Ông già siết chặt nắm tay.

“Nói xong, ý của ông bác thế nào?” Người đàn ông trung niên mở miệng.

“Cút.” Ông già lạnh giọng mở miệng.

Theo giọng nói ông già rơi xuống, người đàn ông trung niên lại đổi sắc mặt, cười lạnh: “Tôi nói cho ông bác biết, bác thật là cho mắt không biết xấu hổ, dựa vào đội xe nát của ông, tôi nguyện ý bỏ tiền thu mua, đó là vinh hạnh của ông, chờ đến lúc đó ông thi đấu thua, cả nhà các người quỳ xuống cầu xin tôi, tôi cũng sẽ không muốn! Hiện tại cả nhà các người trông giữ đội xe nát kia, ăn uống đều thành vấn đề rồi chứ? Còn muốn xem là bảo vật?”

“Anh cút hay không cút!” Cậu hai Hạ Lương bỗng nhiên đứng dậy, hung hăng nện chén rượu trong tay ở bên chân người đàn ông trung niên.

“Ha hả, được được được, tôi đi..... Tôi muốn cho các người nhìn xem, đội xe nát của các người rất cuộc có bao nhiêu đáng thương, bao nhiêu rác rưởi, tôi tự mình đưa các người rời khỏi đường đua vĩnh viễn, nửa tháng sau, chúng ta gặp nhau ở đường đua.” Người đàn

ông trung niên gật gật đầu, sau khi cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Glaxachinhho.com